Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2759/75

1975 m. spalio 29 d.

dėl bendro kiaulienos rinkos organizavimo

(OL L 282 , 1.11.1975, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Council Regulation (EEC) No 367/76 of 16 February 1976 (*)	L 45	1	21.2.1976
►**M2**	Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1423/78 1978 m. birželio 20 d.	L 171	19	28.6.1978
►**M3**	Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2966/80 1980 m. lapkričio 14 d.	L 307	5	18.11.1980
►**M4**	Council Regulation (EEC) No 3768/85 of 20 December 1985 (*)	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1473/86 1986 m. gegužės 13 d.	L 133	36	21.5.1986
►**M6**	Council Regulation (EEC) No 1475/86 of 13 May 1986 (*)	L 133	39	21.5.1986
►**M7**	Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3906/87 1987 m. gruodžio 22 d.	L 370	11	30.12.1987
►**M8**	Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1249/89 1989 m. gegužės 3 d.	L 129	12	11.5.1989
►**M9**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3290/94 1994 m. gruodžio 22 d.	L 349	105	31.12.1994
►**M10**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1365/2000 2000 m. birželio 19 d.	L 156	5	29.6.2000
►**M11**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1913/2005 2005 m. lapkričio 23 d.	L 307	2	25.11.2005

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Graikijos stojimo aktas	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	21	29.8.1994

(*) Šis aktas nebuvo skelbtas lietuvių kalba.

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2759/75

1975 m. spalio 29 d.

dėl bendro kiaulienos rinkos organizavimo

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 42 ir 43 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

kadangi pagrindinės nuostatos dėl kiaulienos rinkos organizavimo, jas priėmus, buvo keletą kartų iš dalies taisomos; kadangi dėl pakeitimų gausumo, sudėtingumo bei išsibarstymo po įvairius Oficialiuosius leidinius sunku jais pasinaudoti bei jiems trūksta aiškumo, kuris turėtų būti svarbiausia teisės aktų ypatybė; kadangi dėl to juos reikėtų sudėti į vieną tekstą;

kadangi žemės ūkio produktų bendros rinkos funkcionavimas ir plėtra reikalauja, kad būtų sukurta bendra žemės ūkio politika, apimanti, visų pirma, bendrą žemės ūkio rinkų, kurios atsižvelgiant į produktą gali įgyti įvairias formas, organizavimą;

kadangi bendros žemės ūkio politikos uždavinys yra siekti Sutarties 39 straipsnyje numatytų tikslų; kadangi, siekiant stabilizuoti rinkas ir užtikrinti suinteresuotos žemės ūkio bendruomenės pakankamą pragyvenimo lygį, kiaulienos sektoriuje turėtų būti numatytos priemonės, palengvinančios tiekimo pritaikymą prie rinkos reikalavimų bei intervencinės priemonės; kadangi pastarosios priemonės gali būti intervencinių agentūrų vykdomas supirkimas; kadangi vis dėlto taip pat turėtų būti suteikiama pagalba privačiam saugojimui, nes tokia pagalba mažiausiai pažeidžia įprastą prekybą produktais ir gali padėti sumažinti intervencinių agentūrų supirkimų apimtį; kadangi tuo tikslu pirmiausia turi būti priimta nuostata dėl bazinės kainos nustatymo, kuriai esant būtų galima įgyvendinti intervencines priemones, bei turėtų būti nurodyti intervenciją reguliuojantys reikalavimai;

kadangi vienos bendros kiaulienos rinkos Bendrijoje sukūrimas apima vienodos prekybos sistemos įvedimą prie išorinių Bendrijos sienų; kadangi prekybos sistema, apimanti žemės ūkio produktų mokesčius ir eksporto grąžinamąsias išmokas, kartu su intervencinėmis priemonėmis taip pat padeda stabilizuoti Bendrijos rinką, ypač apsaugodama ją nuo to, kad kainų pasaulinėje rinkoje svyravimai neatsilieptų Bendrijos kainų lygiui;

kadangi siekiant šio tikslo paprastai turėtų pakakti įvesti mokesčius importui iš trečiųjų šalių, kurie nustatomi atsižvelgiant į šėrimo sąnaudų sumažėjimą dėl pašarinių grūdų kainų Bendrijos rinkoje ir pasaulinėje rinkoje skirtumo ir į būtinumą apsaugoti Bendrijos perdirbimo pramonę;

kadangi būtina išvengti Bendrijos rinkos trikdymų, kuriuos nulemia pasiūlymai pasaulio rinkoje už neįprastai žemą kainą; kadangi tuo tikslu turėtų būti nustatytos šliuzo vartų kainos ir papildomai padidinti mokesčiai, kai siūlomos franko sienos kainos yra žemesnės už tas kainas; kadangi šliuzo vartų kainų sistema neveiks ten, kur bus sunku nustatyti pakankamai tipinę siūlomą kainą visiems produktams, priklausantiems tai pačiai muitų tarifų pozicijai; kadangi tokiais atvejais būtina numatyti papildomos sumos apskaičiavimo būdą;

kadangi, norint patikrinti importo apimtį, turi būti numatyta importo licencijų sistema, kuri apimtų ir nuostatą dėl užstato, užtikrinančio, kad importas bus vykdomas;

kadangi nuostata dėl grąžinamosios išmokos, skiriamos į trečiąsias šalis eksportuojamiems produktams, kuri yra lygi skirtumui tarp Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų, pasitarnautų užtikrinant Bendrijos dalyvavimą tarptautinėje prekyboje kiauliena; kadangi, siekiant suteikti Bendrijos

([1]) OL C 60, 1975 3 13, p. 42.

▼B

eksportuotojams tam tikrą garantą grąžinamųjų išmokų pastovumo atžvilgiu, turi būti priimta nuostata dėl išankstinio grąžinamųjų išmokų kiaulienos sektoriuje nustatymo;

kadangi šalia pirmiau apibūdintos sistemos turi būti priimta nuostata visai arba iš dalies uždrausti taikyti laikino produktų įvežimo perdirbti tvarką, jei padėtis rinkoje to reikalauja;

kadangi mokesčių sistema leidžia prie išorinių Bendrijos sienų netaikyti visų kitų apsaugos priemonių; tačiau kadangi bendras kainų ir mokesčių mechanizmas ypatingomis aplinkybėmis gali pasirodyti esantis netobulas; kadangi tokiais atvejais, siekiant nepalikti Bendrijos rinkos neapsaugotos nuo trikdymų, kurie gali kilti po to, kai pašalinamos anksčiau egzistavusios importo kliūtys, Bendrijai turėtų būti sudarytos sąlygos nedelsiant imtis visų būtinų priemonių;

kadangi laisvo judėjimo apribojimai, kuriuos nulemia prevencinių priemonių, nukreiptų prieš gyvūnų ligų išplitimą, taikymas, vienos arba kelių valstybių narių rinkose gali sukelti sunkumų; kadangi, siekiant šią padėtį ištaisyti, turi būti nuspręsta dėl ypatingų rinkos rėmimo priemonių įvedimo;

kadangi siekiant palengvinti pasiūlytų priemonių įgyvendinimą turi būti numatyta glaudaus bendradarbiavimo tarp valstybių narių ir Komisijos Vadybos komitete procedūra;

kadangi vienos bendros rinkos, paremtos bendra kainų sistema, sukūrimui galėtų grėsti pavojus suteikus tam tikrą pagalbą; kadangi dėl šios priežasties kiaulienai turėtų būti taikomos tos Sutarties nuostatos, kurios leidžia įvertinti valstybių narių suteiktą pagalbą bei uždraudžia tą, nesuderinamą su bendra rinka;

kadangi, organizuojant bendrą kiaulienos rinką, būtina tuo pačiu metu tinkamai atsižvelgti į tikslus, iškeltus Sutarties 39 ir 110 straipsniuose;

kadangi valstybių narių išlaidas, susijusias su dėl šio reglamento taikymo prisiimtais įsipareigojimais, padengia Bendrija pagal 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 ([1]) dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1566/72 ([2]), 2 ir 3 straipsnius,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

▼M7

1. Bendras kiaulienos rinkos organizavimas apima kainų ir prekybos sistemą bei tokius produktus:

KN kodas	Prekių aprašymas
a) ex 0103	Naminių rūšių gyvos kiaulės, išskyrus grynaveislius veislinius gyvūnus

([1]) OL L 94, 1970 4 28, p. 13.
([2]) OL L 167, 1972 7 25, p. 5.

▼M7

	KN kodas	Prekių aprašymas
b)	ex 0203	Naminių kiaulių mėsa, šviežia, atšaldyta arba pašaldyta
	ex 0206	Kiaulienos valgomi subproduktai, išskyrus tuos, kurie yra skirti farmacijos preparatų gamybai
	ex 0209 00	Kiauliniai riebalai be liesos mėsos (nelydyti ir kitu būdu neekstrahuoti), švieži, atšaldyti, sušaldyti, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti arba rūkyti
	ex 0210	Naminių kiaulių mėsa bei valgomieji mėsos subproduktai, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti arba rūkyti
	1501 00 11 1501 00 19	Kiauliniai taukai ir kiti kiauliniai riebalai, lydyti, spausti arba nespausti, ekstrahuoti arba neekstrahuoti
c)	1601 00	Dešros ir panašūs produktai iš mėsos, mėsos subproduktų arba kraujo; maisto gaminiai, kurių pagrindą sudaro šie produktai
	1602 10 00	Homogenizuoti produktai iš mėsos, mėsos subproduktų arba kraujo
	1602 20 90	Gaminiai arba konservai iš bet kurių gyvūnų kepenų, išskyrus žąsų ir ančių kepenis
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 - 1602 49 50	Kiti gaminiai ir konservai, kurių sudėtyje yra naminių kiaulių mėsos arba jos subproduktų
	1602 90 10	Produktai iš bet kurių gyvūnų kraujo
	1602 90 51	Kiti gaminiai ir konservai, kurių sudėtyje yra naminių kiaulių mėsos arba jos subproduktų
	1902 20 30	Įdaryti tešlos gaminiai, virti arba nevirti, paruošti arba neparuošti kitu būdu, kurių sudėtyje yra daugiau kaip 20% masės dešros ir panašių produktų, bet kurios rūšies mėsos ir mėsos subproduktų, įskaitant bet kurios rūšies ar kilmės riebalus

▼M8

▼B

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Kainos

2 straipsnis

Siekdama paskatinti prekybos ir jungtines prekybos organizacijas palengvinti pasiūlos pritaikymą prie rinkos reikalavimų, 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams Bendrija taiko tokias priemones:

— priemones, padedančias geriau organizuoti gamybą, perdirbimą ir realizavimą,

— kokybės gerinimo priemones,

— priemones, leidžiančias sudaryti trumpalaikes bei ilgalaikes prognozes, remiantis naudojamomis gamybos priemonėmis,

— priemones, palengvinančias rinkos kainų tendencijų registravimą.

Bendrosios taisyklės dėl šių priemonių patvirtinamos remiantis Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

3 straipsnis

Siekiant užkirsti kelią arba sumažinti smarkų kainų kritimą, galima imtis tokių intervencinių priemonių:

— pagalbos privačiam saugojimui,

— supirkimo, kurį atlieka intervencinės agentūros.

Privataus saugojimo pagalba gali būti suteikta produktams, kuriuos reikia nustatyti pagal 5 straipsnyje nurodytas taisykles.

▼M7

Intervencinės agentūros superka skerdenas arba skerdenų puses, šviežias ar atšaldytas, klasifikuojamas kombinuotosios nomenklatūros subpozicijoje 0203 11 10; jos gali supirkti papilves (sluoksniuotus lašinius), šviežias ar atšaldytas, klasifikuojamas subpozicijoje ex 0203 19 15, bei subpozicijoje ex 0209 00 11 klasifikuojamus kiaulinius riebalus, šviežius ar atšaldytus.

▼B

4 straipsnis

▼M10

1. Nuo 2000 m. liepos 1 d. standartinės kokybės naminių kiaulių mėsos skerdenų ir skerdenų pusių (toliau – paskerstos kiaulės) bazinė kaina yra 1509,39 eurų už toną.

Standartinė kokybė apibrėžiama pagal kiaulių skerdenų svorį ir raumeningumą, remiantis Reglamento (EEB) Nr. 3220/84 2 straipsnio 2 ir 3 dalies nuostatomis, yra tokia:

— skerdenos, sveriančios nuo 60 iki mažiau kaip 120 kg – E klasė,

— skerdenos, sveriančios nuo 120 iki 180 kg – R klasė.

▼B

2. Intervencinių priemonių galima imtis tada, kai kiaulių skerdenų kaina Bendrijos rinkoje, kaip nustatyta pagal kainas, užregistruotas visų valstybių narių reprezentatyviose rinkose ir apskaičiuotas pagal koeficientus, atspindinčius santykinį kiaulių bandos dydį kiekvienoje valstybėje narėje, sudaro ir panašu, jog ir toliau sudarys mažiau kaip 103 % bazinės kainos.

3. Valstybėse narėse paskirtos intervencinės agentūros imasi intervencinių priemonių pagal 5–7 straipsniuose nustatytas sąlygas.

▼M10

▼M8

5. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato Bendrijos kiaulių skerdenų klasifikacijos skalę.

6. 24 straipsnyje nustatyta tvarka taikoma šiais atvejais:

— priimant sprendimą imtis intervencinių priemonių bei nustatant dieną, kai jos nustoja būti taikomos,

— patvirtinant tipinių rinkų sąrašą,

— priimant išsamias taisykles dėl šio straipsnio taikymo.

▼B

5 straipsnis

▼M2

1. Standartinės kokybės kiaulių skerdenų supirkimo kaina negali sudaryti daugiau kaip 92 % ar mažiau kaip 78 % bazinės kainos.

▼B

2. ►M9 Išskyrus kiaulių skerdenas, kitų standartinės kokybės produktų supirkimo kainos išvedamos iš kiaulių skerdenų supirkimo kainos atsižvelgiant į komercinės šių produktų kainos ir kiaulių skerdenų komercinės kainos santykį. ◄

▼B

3. Kitų produktų nei standartinės kokybės produktai supirkimo kainos apskaičiuojamos pagal tas kainas, kurios taikomos atitinkamoms standartinėms kokybės savybėms, atsižvelgiant į kokybės skirtumus standartinės kokybės atžvilgiu. Šios kainos taikomos nurodytoms kokybės savybėms.

4. 24 straipsnyje nustatyta tvarka taikoma šiais tikslais:

a) nustatant produktus, kuriems turi būti taikomos intervencinės priemonės, ir nurodant kokybines savybes, kurias turintys produktai gali būti supirkti; be to, tam tikruose Bendrijos regionuose kai kurioms svorio kategorijoms intervencinės priemonės gali būti netaikomos, kai jos nėra būdingos kiaulienos gamybai tame regione;

b) nustatant supirkimo kainas bei pagalbos privačiam saugojimui dydį;

c) priimant išsamias šio straipsnio taikymo taisykles ir ypač nustatant reikalavimus, reguliuojančius produktų, kuriems taikomos 3 straipsnyje numatytos intervencinės priemonės, supirkimą bei saugojimą;

▼M9

d) nustatant koeficientą, išreiškiantį santykį, minimą 2 dalyje.

▼B

6 straipsnis

1. Pagal 3, 4 ir 5 straipsnius intervencinių agentūrų supirkti produktai realizuojami taip, kad nebūtų sutrikdyta rinka, prekės būtų visiems vienodai prieinamos, o pirkėjai turėtų lygias teises.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės ir ypač tos, kurios yra susijusios su pardavimo kainomis, saugojimo netaikymo produktams sąlygomis ir prireikus su intervencinių agentūrų supirktų produktų perdirbimu, priimamos 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

7 straipsnis

1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma priima bendrąsias taisykles dėl pagalbos suteikimo už privatų saugojimą.

2. Išsamios taikymo taisyklės priimamos 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

▼M9

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

8 straipsnis

1. Visi 1 straipsnyje išvardyti produktai įvežami į Bendriją ir išvežami iš jos pateikus importo ar eksporto licenciją.

Licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepaisydamos jo įsikūrimo Bendrijoje vietos ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant 11 ir 13 straipsnius.

Eksporto ir importo licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokios licencijos išduodamos pateikus užstatą, garantuojantį, kad produktai bus įvežami ir išvežami licencijos galiojimo laikotarpiu; jei eksportas ar importas per tą laikotarpį nevykdomas arba vykdomas tik iš dalies, visas arba dalis užstato negrąžinama, išskyrus *force majeure* atvejus.

2. Licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nurodytos muitų normos taikomos 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams.

▼M9

10 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali kilti dėl kai kurių 1 straipsnyje išvardytų produktų įvežimo, vienas arba keletas tokių produktų, laikantis 10 straipsnyje nurodytos muito normos, apmokestinami papildomu importo muitu, jei reikalavimai, išdėstyti Sutarties dėl žemės ūkio, kuri buvo sudaryta remiantis Sutarties 228 straipsniu daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje, yra išpildytos ir jei nepanašu, kad importas galėtų pakenkti Bendrijos rinkai, arba jei pastangos nesiderintų su numatytu tikslu.

2. Orientacinės kainos, už kurias žemesnėms gali būti įvedamas papildomas importo muitas, yra tokios, kokias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos būtina viršyti, kad būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi, inter alia, remiantis importu į Bendriją per trejus metus iki tų metų, kuriais kyla arba panašu, jog gali kilti pavojus rinkai, minimas 1 dalyje.

Importo kainos CIF tuo tikslu tikrinamos remiantis to produkto tipinėmis kainomis pasaulinėje rinkoje arba to produkto kaina Bendrijos importo rinkoje.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti taikant papildomą importo muitą, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos importo kainomis CIF.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles remdamasi 30 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiose taisyklėse ypatingas dėmesys skiriamas:

a) produktams, kuriems gali būti taikomas papildomas muitas pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnį;

b) kitiems kriterijams, būtiniems taikant 1 dalį pagal Sutarties dėl žemės ūkio 5 straipsnio reikalavimus.

11 straipsnis

1. 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, kylančios iš sutarčių, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, atidaromos ir administruojamos vadovaujantis išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų metodų arba iš karto kelis:

— metodą, pagrįstą chronologine paraiškų padavimo tvarka (taikant „pirmas atėjai, pirmas gavai“ metodą),

— metodą, pagal kurį kvotos skiriamos proporcingai kiekiams, kurių prašoma pateiktose paraiškose (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą),

— metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos modeliais (taikant „tradicinių/naujų importuotojų“ metodą).

Gali būti taikomi ir kiti tinkami metodai.

Juos taikant turi būti išvengta bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos.

3. Taikant priimtą administravimo metodą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus bei būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą, nors tuo pačiu metu galima naudotis metodais, kurie anksčiau galėjo būti naudojami toms kvotoms, kurios minimos 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias sukuria Urugvajaus raundo derybų pagrindu sudarytos sutartys.

4. Išsamiose taisyklėse, minimose 1 dalyje, numatomas metinių kvotų atidarymas, jei būtina tinkamai išdėstytas tarpsniais per metus, ir, jei tikslinga, įtraukiamos nuostatos dėl:

a) garantijų, susijusių su produkto pobūdį, geografine kilmės vieta ir kilme, ir, jei reikia, tradicinių prekybos modelių išlaikymo;

▼M9

b) dokumento, patvirtinančio a punkte minimas garantijas, pripažinimo ir

c) sąlygų, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo laiko.

12 straipsnis

1. Jei Bendrijos rinkos kainos labai išauga ir panašu, kad tokia padėtis užsitęs sutrikdydama ar keldama pavojų sutrikdyti rinką, galima imtis 4 dalyje numatytos priemonės.

2. Didelis kainų pakilimas, kaip apibrėžta 1 dalyje, yra tada, kai, išaugus kainoms visuose Bendrijos regionuose, vidutinė kiaulių skerdenų kaina tipinėse Bendrijos rinkose, nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2123/89 priede, yra didesnė už tas vidutines kainas, kurios buvo nustatytos pastarųjų trejų prekybos metų laikotarpiu nuo liepos 1 d. iki birželio 1 d., pakoreguotos, jeigu būtina, remiantis šių kainų ciklinėmis tendencijomis, pridėjus skirtumą tarp to vidurkio ir bazinių kainų vidurkio, galiojančio aptariamuoju laikotarpiu, atsižvelgiant į visus bazinės kainos pakeitimus palyginti su kaina, kylančia iš vidurkio per minėtą laikotarpį.

3. Didelis kainų augimas potencialiai užsitęs, kaip apibrėžta 1 dalyje, jei nėra pusiausvyros tarp kiaulienos pasiūlos ir paklausos ir panašu, kad jos ir toliau nebus, ypač atsižvelgiant į:

a) ciklišką tendencijas, susijusias su kiaulių skaičiumi ir paršelių kainomis;

b) tyrimus ir prognozes, atliktas vadovaujantis 1993 m. birželio 1 d. Direktyva 93/23/EEB dėl statistinių kiaulininkystės tyrimų;

c) numatomas kiaulienos rinkos kainų tendencijas.

4. Jei šio straipsnio pirmesnėse dalyse nurodytos sąlygos yra įvykdytos, gali būti priimtas sprendimas dėl visiško arba dalinio importo muito sustabdymo remiantis 24 straipsnyje nustatyta tvarka. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės prireikus priimamos ta pačia tvarka.

13 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad 1 straipsnyje išvardyti produktai būtų eksportuojami remiantis skelbiamomis tų produktų kainomis arba kainomis pasaulinėje rinkoje ir laikantis apribojimų, nurodytų sutartyse, sudarytose remiantis Sutarties 228 straipsniu, skirtumas tarp tų skelbiamų kainų ir Bendrijos kainų gali būti padengtas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Eksportuojamiems kiekiams, kuriems gali būti taikoma grąžinamoji išmoka, skirti turi būti taikomas metodas, kuris:

a) geriausiai atitiktų produkto pobūdį ir padėtį aptariamoje rinkoje ir leistų veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukurtų mažų ir didelių ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos;

b) atsižvelgiant į valdymo reikalavimus, mažiausiai apsunkintų suinteresuotų ūkio subjektų darbą;

c) leistų išvengti suinteresuotų ūkio subjektų tarpusavio diskriminacijos.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis atitinkamai pagal paskyrimo vietą, kai tai lemia padėtis pasaulinėje rinkoje arba tam tikrų rinkų specifiniai reikalavimai.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 24 straipsnyje nustatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos reguliariais laiko tarpais, tačiau netaikant konkurso tvarkos.

Produktų, kuriems taikoma eksporto grąžinamoji išmoka, sąrašas ir tokios grąžinamosios išmokos dydis nustatomas rečiausiai vieną kartą per tris mėnesius. Grąžinamosios išmokos dydis gali išlikti toks pat daugiau nei tris mėnesius, o tam tikrais atvejais intervenciniu laikotarpiu Komisija, valstybių narių prašymu ar savo iniciatyva gali pakoreguoti šį dydį.

▼M9

4. Nustatant grąžinamąją išmoką atsižvelgiama į:

a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— kiaulienos produktų kainomis ir jų įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— kiaulienos produktų kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) būtinybę išvengti trikdymų, kurie ilgesniam laikui suardytų Bendrijos rinkoje pusiausvyrą tarp pasiūlos ir paklausos;

c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

d) apribojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu.

Nustatant grąžinamąją išmoką visų pirma atsižvelgiama į būtinybę pasiekti pusiausvyrą tarp pagrindinių Bendrijos produktų naudojimo į trečiąsias šalis eksportuojamų perdirbtų prekių gamybai ir tarp trečiųjų šalių produktų, laikinai įvežtų perdirbti, naudojimo.

Apskaičiuojant grąžinamąją išmoką už 1 straipsnyje išvardytus produktus, atsižvelgiama į Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumą už tą pašarinių grūdų kiekį, kuris yra reikalingas vienam kilogramui kiaulienos Bendrijoje pagaminti, tuo pačiu atsižvelgiama į koeficientus, nurodytus 5 straipsnio 2 dalyje, kai kalbama apie produktus, išskyrus kiaulių skerdenas.

5. Bendrijos kaina, minima 1 dalyje, nustatoma remiantis:

a) įvairių pardavimo Bendrijoje etapų kainomis;

b) dominuojančiomis eksporto kainomis.

Kainos pasaulinėje rinkoje, minimos 1 dalyje, nustatomos remiantis:

a) trečiųjų šalių rinkų kainomis;

b) palankiausiomis kainomis tose trečiosiose šalyse, į kurias importuoja trečiosios šalys;

c) gamintojo kainomis, užregistruotomis eksportuojančiose trečiosiose šalyse atsižvelgiant, jei reikia, į tų šalių teikiamas grąžinamąsias išmokas; ir

d) siūlomas franko Bendrijos pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už 1 straipsnyje išvardytus eksportuojamus produktus taikoma tokia grąžinamoji išmoka, kokia buvo taikoma licencijos paraiškos pateikimo dieną, o tuo atveju, jei grąžinamoji išmoka diferencijuota – tokia, kokia galioja tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskyrimo vietai arba, jei reikia;

b) realiai paskyrimo vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Tuo atveju, ši suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskyrimo vietai.

Siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui šia dalimi dėl jos lankstumo, gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

8. 6 ir 7 dalių galima atsisakyti, kai kalbama apie 1 straipsnyje išvardytus produktus, už kuriuos grąžinamosios išmokos mokamos pagal pagalbos maisto produktais operacijas laikantis 24 straipsnyje nustatytos tvarkos.

9. Grąžinamoji išmoka mokama įrodžius, kad:

— produktai iš Bendrijos išvežti;

— produktų kilmės vieta yra Bendrija, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 10 straipsnis, ir

— tuo atveju, kai grąžinamoji išmoka diferencijuota – produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskyrimo vietą arba kitą vietą, kuriai grąžinamoji išmoka buvo nustatyta nepažeidžiant 7 straipsnio b punkto nuostatų. 24 straipsnyje nustatyta tvarka išimtys iš šios taisyklės gali būti leidžiamos, jei yra nustatytos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

▼M9

10. Už 1 straipsnyje išvardytus produktus, kurie yra įvežami iš trečiųjų šalių ir po to išvežami į trečiąsias šalis, eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama, nebent eksportuotojas įrodytų, kad:

— eksportuotinas produktas ir anksčiau įvežtas produktas yra vienas ir tas pats, ir

— kad visi importo mokesčiai importuojant buvo surinkti.

Tokiais atvejais už kiekvieną produktą skiriama grąžinamoji išmoka yra lygi mokesčiui, paimtam įvežant, kai tas mokestis atitinka arba yra mažesnis už taikomą grąžinamąją išmoką; grąžinamoji išmoka atitinka taikomą grąžinamąją išmoką, kai mokestis, paimtas importuojant produktus, yra didesnis už šią grąžinamąją išmoką.

11. Eksporto licencijos, išduodamos numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos aptariamiems produktams užtikrina, kad bus laikomasi apimčių apribojimų, kylančių iš sutarčių, sudarytų remiantis Sutarties 228 straipsniu. Referencinio laikotarpio pabaiga nedaro poveikio eksporto licencijų galiojimui įsipareigojimų, kylančių iš Sutarties dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu.

12. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant ir nuostatos dėl nepaskirstytų bei nepanaudotų eksportuojamų kiekių perskirstymo, ir I priedo pakeitimai priimami 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Tiek, kiek reikia, kad kiaulienos bendroji rinka tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, gali visai arba iš dalies uždrausti taikyti susitarimus dėl laikinojo įvežimo perdirbti 1 straipsnyje išvardytiems produktams, kurie yra skirti tame straipsnyje išvardytų produktų gamybai.

2. Jei padėtis, apie kurią kalbama 1 dalyje, yra ypač neatidėliotina ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl susitarimų laikinai įvežti arba išvežti produktus perdirbti, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva imasi reikiamų priemonių; Tarybai ir valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios galios ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir bus taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, per savaitę nuo jo gavimo dienos, ji priima sprendimą.

3. Apie Komisijos pasirinktas priemones kiekviena valstybė narė praneša Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti pakeitimus arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jei Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas yra panaikinamas.

15 straipsnis

1. Bendrosios kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės bei specifinės jos taikymo taisyklės yra skiriamos tų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai; muitų tarifų nomenklatūra, kuri yra šio reglamento taikymo rezultatas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Jei šis reglamentas arba su juo susijusios nuostatos neprieštarauja, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti bet kokiu mokesčiu, lygiaverčiu muitui,

— taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą arba tolygų poveikį turinčias priemones.

16 straipsnis

1. Jei dėl vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų importo arba eksporto Bendrijos rinka yra sutrikdoma ar jai gresia dideli sutrikimai, galintys sutrukdyti įgyvendinti Sutarties 39 straipsnyje numatytus tikslus, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

▼M9

Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu ir laikydamasi Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytos balsavimo tvarkos, priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles bei nustato atvejus ir ribas, kurių neperžengdamos valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susidaro 1 dalyje aprašyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva pasirenka reikiamas priemones; valstybėms narėms pranešama apie tas priemones, kurios turi būti taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna iš valstybės narės prašymą, ji turi priimti sprendimą per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos.

3. Apie Komisijos numatytas priemones bet kuri valstybė narė praneša Tarybai per tris dienas nuo tos dienos, kai jos buvo paskelbtos. Taryba susirenka nedelsiant. Kvalifikuota balsų dauguma ji gali pakeisti arba panaikinti svarstomą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų laikantis Sutarties 228 straipsnio 2 dalies.

▼B

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendrosios nuostatos

19 straipsnis

1 straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai, gaminami arba gaunami iš produktų, kurie nenurodyti Sutarties 9 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio 1 dalyje, negali dalyvauti laisvoje apyvartoje Bendrijoje.

▼M11

20 straipsnis

1. Siekiant atsižvelgti į prekybos Bendrijoje arba su trečiosiomis valstybėmis apribojimus, kurie gali atsirasti taikant kovos su gyvūnų ligų plitimu priemones, 24 straipsnyje nustatyta tvarka galima imtis išskirtinių tų apribojimų veikiamos rinkos rėmimo priemonių. Šių priemonių turi būti imtasi atitinkamos valstybės narės arba atitinkamų valstybių narių prašymu. Jų galima imtis tik tuo atveju, jei atitinkama valstybė narė arba atitinkamos valstybės narės ėmėsi veterinarijos ir sanitarijos priemonių, skirtų greitai likviduoti epizootines ligas, ir tik tokiu mastu ir per tokį laikotarpį, kurie yra būtinai reikalingi atitinkamai rinkai remti.

2. 1 dalyje nurodytas išskirtines priemones, kurios yra tiesiogiai susijusios su veterinarijos ir sanitarijos priemonėmis, Bendrija finansuoja dalinai – 50 % valstybių narių patiriamų išlaidų, o kovojant su snukio ir nagų liga – 60 % tokių išlaidų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojams prisidedant prie valstybių narių išlaidų, tai neiškraipo konkurencijos tarp skirtingų valstybių narių gamintojų.

4. Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių finansinei paramai, skirtai 1 dalyje nurodytoms priemonėms.

▼B

21 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų gamybai ir prekybai taikomi Sutarties 92–94 straipsniai.

22 straipsnis

Valstybės narės ir Komisija pateikia viena kitai informaciją, būtiną įgyvendinant šį reglamentą.

Taisyklės dėl šios informacijos pateikimo ir platinimo priimamos 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

▼M10

▼B

24 straipsnis

1. Komisijai padeda Kiaulienos vadybos komitetas (toliau – Komitetas).

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje minimas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

▼B

25 straipsnis

Komitetas gali svarstyti bet kurį kitą klausimą, kurį jai savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu pateikia primininkas.

26 straipsnis

Taikant šį reglamentą, būtina tuo pačiu metu tinkamai atsižvelgti į Sutarties 39 ir 110 straipsniuose nurodytus tikslus.

27 straipsnis

Jei Italija taikytų 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2727/75 ([1]) dėl bendro grūdų rinkos organizavimo 23 straipsnio nuostatas, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma imasi būtinų priemonių konkurencijos iškraipymams išvengti.

28 straipsnis

1. 1967 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas Nr. 121/67/EEB ([2]) dėl bendro kiaulienos rinkos organizavimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1861/74 ([3]), panaikinamas.

2. Nuorodos į reglamentą, panaikintą 1 dalimi, yra suprantamos kaip nuorodos į šį reglamentą.

Nuorodos į to reglamento straipsnius skaitomos kartu su priede pateikta koreliacijos lentele.

29 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1975 m. lapkričio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

([1]) OL L 281, 1975 11 1, p. 1.
([2]) OL 117, 1967 6 19, p. 2283/67.
([3]) OL L 197, 1974 7 19, p. 3.

▼B

PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas Nr. 121/67/EEB	*Šis reglamentas*
27 straipsnis	26 straipsnis
29 straipsnis	27 straipsnis